

PRESSEMEDDELELSE NR. 106/26

Luxembourg, den 16 juli 2026

Domstolens dom i sag C-196/24 | [Aucrinde] ¹

En ret i en medlemsstat kan ikke afslå at efterkomme en anmodning om bevisoptagelse, der er fremsendt af en ret i en anden medlemsstat, hvormed der anmodes om opgravning af en formodet forælders legeme med henblik på at fastlægge et slægtskab, alene med den begrundelse, at dens nationale materielle ret forbyder dette

I forbindelse med en sag, der er anlagt i Italien, vedrørende fastlæggelse af forældreskab, har en italiensk ret anmodet en fransk ret om at foretage en opgravning af sagsøgerens formodede fars legeme for at foretage en DNA-undersøgelse post mortem. Domstolen fastslår, at EU-forordningen om grænseoverskridende bevisoptagelse² ikke tillader den franske ret at afslå at efterkomme denne anmodning med den begrundelse, at fransk materiel lovgivning forbyder genetisk identifikation post mortem i en civil retssag medmindre den berørte person udtrykkeligt har givet samtykke hertil i levende live. De grunde til at afslå efterkommelse af en anmodning, der er fastsat i denne forordning, er udtømmende opregnet. For så vidt som disse grunde ikke omfatter eksistensen af en sådan national materiel regel, kan det forbud, der er fastsat i fransk ret, ikke påberåbes i den foreliggende sag med henblik på at afslå at efterkomme den ønskede bevisoptagelse.

En person har indledt en sag ved de italienske domstole for at få anerkendt sit slægtskab til sin formodede far, som er begravet i Frankrig. Med henblik på at foretage en DNA-undersøgelse post mortem anmodede den italienske ret i henhold til forordningen om grænseoverskridende bevisoptagelse den kompetente franske ret om at foranstalte opgravning af den formodede fars legeme og udtagning af en DNA-prøve.

Fransk ret forbyder imidlertid, uden den berørte persons udtrykkelige samtykke hertil i levende live, en sådan genetisk identifikation post mortem i forbindelse med en sag om fastlæggelse af slægtskab. Den franske ret har spurgt Domstolen om, hvorvidt denne nationale materielle regel kan begrunde et afslag på at efterkomme den ønskede bevisoptagelse.

Domstolen udtaler, at forordningen om grænseoverskridende bevisoptagelse ikke tillader en anmodet ret at afslå at efterkomme en anmodning om bevisoptagelse – med henblik på at fremskaffe et bevis bestående i en DNA-prøveudtagning efter opgravningen af den formodede forælders legeme – med den begrundelse, at en national materiel retsregel forbyder optagelse af et sådant bevis.

Denne forordning er strengt begrænset til de processuelle aspekter af bevisoptagelsen i retssager med grænseoverskridende virkninger. Afgørelsen om at anordne bevisoptagelse henhører således under den ret, for hvilken der er indbragt en tvist på det civil- og handelsretlige område, mens den anmodede ret er ansvarlig for at efterkomme den i henhold til de processuelle regler i den medlemsstat, hvor denne ret er beliggende.

Grundene til at afslå at efterkomme en anmodning om bevisoptagelse er endvidere udtømmende opregnet i forordningen og skal fortolkes strengt. **En anmodet ret kan derfor ikke påberåbe sig en national materiel regel**, herunder en regel, der kan udledes af grundlæggende retsprincipper i dens retsorden, for at afslå at efterkomme en anmodning om bevisoptagelse.

Endelig tilkommer det alene den anmodende ret at efterprøve, om den bevisoptagelse, som den anordner i en retssag, der

verserer for den, er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).

Hvad i det foreliggende tilfælde angår den franske rets spørgsmål om respekten for den menneskelige værdighed, der er fastsat i chartrets artikel 1, er der intet i sagsakterne, der tyder på, at den italienske ret ved afvejningen af de modstående interesser i den foreliggende sag ikke har taget behørigt hensyn til denne rettighed. Der kan her endvidere ikke identificeres nogen systemisk risiko for tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder ved de italienske domstole. Der er følgelig ikke grundlag for, at den franske ret kan efterprøve, om den italienske ret faktisk har overholdt de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved chartret, for at fravige princippet om gensidig tillid og på dette grundlag afslå at efterkomme den ønskede bevisoptagelse.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé](#) af dommen offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106.

Følg Domstolen online!

¹ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

² Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2020/1783](#) af 25.11.2020 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (bevisoptagelse).